

38) *Περὶ Μιέζης* προκειμένου ἀνάγκη σημειῶσαι ἐνταῦθα, ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο ἐκείθεν τοῦ Ἀλιέκμονος ποταμοῦ, ἐπομένως ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἡμαθίας, κατὰ τὴν στενὴν ἔννοιαν αὐτῶν. Περιλαμβανόμεν δ' αὐτὴν καὶ τάσσομεν μεταξὺ τῶν λοιπῶν πόλεων Ἡμαθίας, διότι φρο- νοῦμεν, ὅτι κατὰ τὸν πρὸς ἀνατολὰς ροὴν τοῦ ποταμοῦ Ἀλιέκμονος ἐν μέσῳ Πιερίας καὶ Ἡμαθίας, περὶ τὸν Βούνασαν καὶ τὰς πόλεις Βέροϊαν καὶ Μιέζαν (ἴδ' ἁρτὴν Kiepert: *Neuer Atlas* κτλ. πίν. VII), ὡς ὅριον μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων τῶν χωρῶν ἀδύνατον ἐκληφθῆναι ἀκρι- βῶς ἢ κοίτη τοῦ Ποταμοῦ τούτου, ὅντος ἄλλως διαβατοῦ, ἀλλ' ἡ ὑψηλὴ καὶ μακρὰ τῶν Πιερικῶν ὁρίων σειρά, ἀποτελοῦσα ἐνταῦθα τὸ ἀσφαλέ- στατον ὄριον, ὡς ὁρθῶς παρατηροῦσι τοῦτο ὁ Heuzey καὶ Daumet: *Mis. archéologique* κτλ. σ. 183. «Il est de fait que la chaîne épaisse des monts Pieriens forme en cet endroit une limite plus effective que le cours guéable de l'Haliacmon, et que cette partie de la rive droite du fleuve paraît se relier naturellement à la grande plaine de l'Emathie». Πρβλ. καὶ σ. 457 «De là on peut induire que, dans l'antiquité, il dépendait (le canton de Palatitza, ἔθνα ἢ Μιέζα) de l'Emathie plutôt que de la Pierie, dont les limites naturelles sont mieux marquées en cet endroit par les montagnés que par le cours de l'Haliacmon».

39) *Id.* XIV, στίχ. 226 «Πιερίαν δ' ἐπιβῆσα καὶ Ἡμαθίην ἐρα- τεύειν».

40) *Báchyri*, στίχ. 571.

41) *Kep.* 6. ἔκδ. *Bevet.* 6. ἔκδ. σ. 424 «Das kleine Reich war in der frucht- baren und schönen Landschaft Emathia».

42) *Geogr.* VII, σ. 424 «Das kleine Reich war in der frucht- baren und schönen Landschaft Emathia».

43) *Recueil d'Itinéraires dans la Turquie d'Europe*: Vienne 1854. I, σ. 282—283. «On voit ce bijou de la nature encadré entre le demicercle de collines bordant la plaine et un autre le plus grand cercle de montagnes boisées...».

44) *Maked.* κτλ. σ. 112. «Wahrlich nirgends anders als hier (in Edessa) dürfen wir die Gärten des Midas suchen».

45) VIII, 138.

46) *Maked.* κτλ. σ. 12.

47) *Voyage dans la Macedoine I*, σ. 78. «Qu'on se figure un plaine de quinze lieues de profondeur et d'autant de largeur, qui a son horizon sur la mer, couverte de bois, des métairies, de villages, des ruisseaux signalés par de grands arbres et le lac de Genidjé qui en forme le centre et on aura une idée de ce magnifique tableau».

48) Heuzey et Daumet: *Mission archéologique de Macédoine* σελ. 179.

49) *Felin de Beaujour: Voyage militaire dans l'Empire Ot- toman*: Paris 1829. I, σ. 198. «Cette plaine (de Genidjé) toujours inondée pendant l'hiver, offre en été le tableau le plus riche et le plus varié».

Π. Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ δ. φ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Τιμωρία ἐνόχου ἐν Σινική.—Ἡ παράδοξις βάσις τῆς ἐν Σινι- κῇ δικαιοσύνης, καθ' ἣν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ τιμωρία ἐνόχου προσώ- που, ἀν μὴ αὐτὸ τοῦτο τὸ πρόσωπον ὁμολογήσῃ τὴν ἐνοχὴν αὐτοῦ — καὶ ἔτι ἡ ὁμολογία αὕτη ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ βατάνων — καλλιστα ἐξεικονίζεται ἐν τελευταίᾳ τινὶ δίκῃ Σίνου τινὸς ὀνόματι Τσέν-Τσι- Χουάι, ἐν τοῖς περί τοῦ Χόγκ-Κόγκ, κατηγορουμένου ὡς ἀποτελούν- τος μέλος μυστικῆς ἑταιρίας. Καθὰ ἀναφέρεται ὁ Σίνος οὗτος ὑπε- βλήθη εἰς βασάνους ὑπ' αὐτὰς σχεδὸν τὰς πύλας τῶν ξένων ἐν Σαγ- κῇ ἀποικιῶν, ὑπ' αὐτὰ τὰ ὅμματα εὐγενεὺς Σίνου καὶ ὑπὸ τὴν διεύ-

θυνσιν ὑπαλλήλου ἐπὶ τούτῳ ὀρισθέντος ὑπὸ τοῦ ἀντιβασιλέως τοῦ Νανκίν, ἐνὸς τῶν μεγιστάνων τοῦ Σινικοῦ κράτους. Τὸ παραδοξότε- ρον μέρος τοῦ ζητήματος εἶναι τὸ ἐξῆς· αἱ βάσανοι αὗται δικαιολογούν- ται διὰ «τοῦ φόβου μήπως τιμωρηθῇ ἄθως». Κατὰ πρῶτον ὁ δικασμὸς ὑπέστη διαφορὰς βασάνους, γονυπετήσας ἐπὶ πολλῶν συστροφῶν ἀλύ- σου, καιομένου ταυτοχρόνως χάρτου ὑπὸ τοὺς μύθωνας αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ τούτων ὁ τοῦ ἀντιβασιλέως ἀντιπρόσωπος Γιού δίσταξε πλείονα βασανιστήρια, ὀδυνηρότερα τὸν χαρακτήρα, αἱ τηξικάρδιοι λεπτομέρειαι τῶν ὁποίων δὲν ἐπιδέχονται περιγραφὴν. Καὶ ὅμως ὁ Τσέν- Τσιν Χουάι δὲν ὁμολογεῖ. Ἐπὶ τούτῳ σημηνάσης τῆς ὥρας τὸ δικα- στήριον ἀνέβαλε τὴν δίκην, ἵνα ἀνανεώσῃ τὴν βάρβαρον ταύτην ἐθι- μοτυπίαν τῇ ἐπαύριον.

Γαλλικὸν δάνειον καὶ ἀρχαῖα χρεώγραφα.—Γνωστὸν ὅτι ἐν ἀκριβεῖ ἀριθμῷ τὸ δάνειον, ὅπερ συνωμολογήθη τῇ 10 ἰανουαρίου (ν. ἡμ.) τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν 869,488,000 φρ., ἐν τῇ τιμῇ δὲ τῶν 92.55 φρ. ἡ ἔκδοσις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν καταρτι- σμὸν διαρκῶν χρεωγράφων 3 0/0 μέχρι τοῦ ποσοῦ 28,184,376 φρ.

Καθ' ἣν λοιπὴν στιγμὴν τὸ γαλλικὸν ἐν χρεωγράφοις χρέος ἠξήθη κατὰ τὸ ἀνωτέρω ποσόν — ὅπερ ἄλλως δὲν ἀποτελεῖ νέον χρέος ἀλλ' ἀ- πλὴν τροποποίησιν χρέους — ἐνδιαφέρει νὰ γνωρίσωμεν, ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν νεωτέρων καταλόγων τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Γαλλίᾳ ὑφισταμένων διαρκῶν τε καὶ μετὰ χρεω- λυσίου χρεωγράφων.

Συνεπεία δύο τροποποιήσεων γενομένων τῷ 1883 καὶ τῷ 1887 ὑπάρχουσιν ἐν Γαλλίᾳ τρία μόνον εἶδη κυβερνητικῶν χρεωγράφων τὸ 4 1/2 0/0 καὶ τὸ 3 0/0 διαρκῆς καὶ τὸ 3 0/0 μετὰ χρεωλυσίου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν χρεωγράφων καὶ τοῦ εἰς ταῦτα ἀνταποκρινόμενου κεφαλαίου ἐκάστης τῶν τριῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἔχει ὅδε:

	Χρεώγραφα	Κεφάλαια
4 1/2 τοῖς 100	305,540,285	6,789,784,106
3 " "	443,862,605	14,462,086,833
3 0/0 μετὰ χρεωλ.	117,041,880	3,901,396,000

Κατὰ συνέπειαν ὑπὸ τε διαρκῆ καὶ ὑπὸ χρεωλυτικὴν μορφήν ὑπάρχει εἰς βῆρος τοῦ θησαυροφυλακίου ὀλικὸν ποσὸν χρεωγράφων 856,444,770 φρ. ἀνταποκρινόμενον εἰς ὀλικὸν κεφάλαιον 25,153,266,939 φράγκων.

Τὰ 856 1/2 ταῦτα ἑκατομμύρια χρεωγράφων διανεμονται εἰς 4,708,348 ἑγγραφάς, ἧτοι

2,177,460	εἰς ἑγγραφάς τοῦ 4 1/2 0/0
1,992,005	" " " 3 0/0
536,883	" " " 3 0/0 μετὰ χρεωλυσίου.

Μετὰ τοῦ τελευταίου ὡς ἀνωτέρω δανείου τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν χρεωγράφων ἀνέρχεται εἰς 884,629,146 φρ. τὸ δὲ ἀνταποκρινόμενον εἰς ταῦτα κεφάλαιον εἰς 26,022,754,939 φράγκων.

Τὸ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια . . . ἐν Γερμανίᾳ.—Ἐπίσημος ἔκθεσις, καταρτισθεῖσα ὑπὸ καθολικοῦ, ἱερέως ἐν Βέμιδικ τῆς Βυαρρίας, ἀναφέρει τὰ ἐπόμενα περὶ ἐκβολῆς τῶν δαιμονίων ἀπὸ παιδός.

Ὁ ἀτυχὴς παῖς δὲν ἠδύνατο νὰ προσευχηθῇ ἢ μεταβῇ εἰς τὸν ναόν, εἶχε στιγμιαίας ἐξάψεις, δὲν ἀπένευε σεβασμὸν εἰς τὰ ἱερά καὶ ἐν ἄλλοις ἀποπήμασι συμπεριεφέρετο κακῶς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐξήτησαν τὴν συμβουλὴν τῶν ἱατρῶν, ἀλλ' ὅταν οὐδὲν οὗτοι κατώρθωσαν, ὁ πατὴρ Αὐρηλιανός, ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀνέγνωσε τὰς νενομισμένας εὐχὰς ἐπὶ τοῦ παιδὸς ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέ- σματος. Τότε ὁ παῖς ἀπεστάλη εἰς μονήν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο οὐδεμίαν συνεπήγαγε βελτίωσιν. Ὅτε ὁ ἐπίσκοπος τῆς Αὐγουστουπόλεως (Augs- burg) πρὸ ἔτους ἐπεσκέψατο τὸ χωρίον, ὁ πατὴρ ὡς τελευταῖον μέσον σωτηρίας ἠγγήσατο νὰ παραγγῇ τὸν παῖδα εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι θεραπείας. Ὁ ἐπίσκοπος ἐπλησίασε τὸν παῖδα ἐν σοβαρότητι καὶ συναι- σθήσει τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐφώνησε: «Δὲν δύνασαι νὰ με ἀπα- τήσῃς, ἀκάθαρτον πνεῦμα!». Ὁ παῖς ὅμως ἐνέμενεν ἐν τῇ αὐτῇ κα- ταστάσει, ὅτε καὶ συνεπέραναν πάντες ὅτι κατείχετο ὑπὸ πονηροῦ πνεύματος καὶ ἀπεφασίσθη κατὰ συνέπειαν νὰ χρησιμοποιοῦνται τὰ μέσα τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ. Ἡ τῶν σχετικῶν διατυπώσεων τέλει ἐπὶ δύο ἡμέρας διαρκέσασα ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ἐπίπονος διὰ τὸν παῖδα. Ἡ

ἐπίσημος ἔκθεσις λέγει αὐτολεξεῖ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν γενομένων σχετικῶν διατυπώσεων τὰς :

« Ἀφοῦ ἐφήρμοσα τὰ αὐτὰ καὶ τὴν πρῶταν μέσα, ἐξώρμισα τὸν δαίμονα νὰ ὁμολογήσῃ τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν, ἂν δηλ. θὰ ἀπεχώρει τοῦ παιδὸς ἡ οὐ. Μετὰ μακρὸν ἐξορκισμόν, οὗτος μετὰ γογγυσμῶν καὶ στεναγμῶν εἶπε χαμηλῇ τῇ φωνῇ : « Μάλιστα ». Ἀμα τῇ ἀπαντήσῃ ταύτῃ μεῖζον ἐκτῆσάμην θάρρος καὶ ἐξώρμισα αὐτὸν ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ νὰ δηλώσῃ ἂν πράγματα θὰ ἀπεχώρει. Ὁ δαίμων καὶ πάλιν ἀπήντησε « Μάλιστα ». Τὸ τρίτον τότε ἐξώρμισα αὐτὸν νὰ εἴπῃ τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν, ἂν πράγματι θ' ἀπεχώρει ἡ οὐ. Καὶ πάλιν ἀπήντησε δι' ἀποφασιστικοῦ « Μάλιστα ». Ὅτε ὁ δαίμων τὸ πρῶτον συγκατετέθη νὰ ἐξέλθῃ τοῦ παιδός, ἐξώρμισα αὐτὸν νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἶονδ' ἕποτε τῶν παρισταμένων προσώπων, οὔτε εἰς ἄλλο τι ὄν, ὅπερ ἤθελε νὰ δεχθῇ αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ὥρισεν αὐτῷ ὁ Κύριος. Μετὰ τινὰ παῦσιν, ἠρώτησα αὐτόν : « Ἐγκατέλιπες τὸν παῖδα ; » — « Μάλιστα » ἦτο ἡ ἀπάντησις. — « Καὶ οἱ ὀπαδοί σου ἔγκατέλιπον ἐπίσης αὐτόν ; » — « Μάλιστα » ἦτο πάλιν ἡ ἀπάντησις. — « Τὸ τρίτον ἐξορκίζω σε νὰ εἴπῃς τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν. Ἀπεχωρήσατε τοῦ παιδὸς σύ τε καὶ οἱ ἑταῖροί σου ; » — « Μάλιστα » — « Ποῦ δὲ τανῦν εὐρίσκεται ; » — « Ἐν τῇ κολάσει. » — « Καὶ οἱ ἑταῖροί σου ἐπίσης ; » — « Μάλιστα ». — « Ἐν ὀνόματι τῆς Παναγίας Τριᾶδος τὸ τρίτον ἐξορκίζω σε νὰ δώσῃς σημεῖον τι περὶ τούτου ». — « Μάλιστα, εὐρίσκόμεθα ἐν τῇ κολάσει » ἦτο ἡ ἀπάντησις διὰ τρομεροῦ ὕφους. Ἡ τελευταία αὕτη ἀπάντησις ἐφαίνετο πράγματι προερχομένη ἐκ τῆς κολάσεως. Κατ' ἀρχὰς ὁ δαίμων ἀπήντησε μεθ' ὕψους θρασείας καὶ πείσμονος, ἀλλ' ἡ τελευταία ἀπάντησις ἦτο καθ' ὀλοκληρίαν μελαγχολική. Ἦδη ὁ παῖς ἤρξατο νὰ κλαίῃ. Τούτο ἦτο σημεῖον ὅτι τὸ πονηρὸν πνεῦμα πράγματι ἔγκατέλιπεν αὐτόν, διότι εἶχεν ἐξέλθει τοῦτο τοῦ παιδός, μόνον καθ' ἣν στιγμήν τὸ τρίτον ἐδῆλωσεν ὅτι εὐρίσκετο ἐν τῇ κολάσει. Τότε εἶπον εἰς τὸν παῖδα νὰ ποιήσῃ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἀτενίσῃ εἰς τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἐπαναλάβῃ τὰ ἄγια ὀνόματα τοῦ Ἰησοῦ, τῆς Μαρίας καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ. Ὁ παῖς ἔπραξε τοῦτο κλαίων πικρῶς, ἐγὼ δὲ ἐνεχείρισα αὐτῷ τὰ τεμάχια τοῦ σταυροῦ καὶ ἱερὰ λείψανα πρὸς προσκύνησιν. Ταῦτα ὁ παῖς προσεκύνησε μετὰ πολλῶν δακρύων. Τότε ἀπήγγειλε τὴν κυριακὴν προσευχὴν, τὸ Ave Maria (Θεοτόκε Παρθένε) μετὰ λυγμῶν καὶ ὁ ἐξορκισμὸς ἔληξεν ἡ τελετὴ ἔληξε διὰ δοξολογίας ».

Ὁ πατὴρ Αὐρηλιανὸς ἐξηγεῖ πρὸς τούτους καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ὁ πονηρὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸν παῖδα. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καθολικὸς ὢν, συνεζεύχτο διαμαρτυρομένην καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ διαμαρτυρομένων, ἀνατραφέντων καὶ τῶν τέκνων ἐν τῇ τῶν διαμαρτυρομένων θρησκείᾳ. Ἦδη λέγεται ἐν τῇ ἐκθέσει ὁ πατὴρ « ἐπληρώθησε τὸ σφάλμα αὐτοῦ ». Ὁ γάμος ἐτετέλεσθη τὸ δεύτερον κατὰ τὰς τῶν καθολικῶν διατυπώσεις, τὰ τέκνα ἐκ νέου ἐβαπτίσθησαν καὶ πιστεύεται ἔτι ὅτι καὶ ἡ μήτηρ προσελύσεται εἰς τὸν καθολικισμόν.

Γυναῖκες ἔμποροι.—Μία τῶν τελευταίων ἀποδείξεων τῆς γυναικείας ἐπιχειρηματικότητος εἶναι καὶ ὁ σχηματισμὸς ἐταιρίας κυριῶν ἐμπορευομένων τέτων. Ἐπτά κυρίαι ἀπετέλεσαν τὴν ἐταιρίαν ταύτην, ἡγόρασαν ἄγρον, ἐν ᾧ καλλιεργεῖται τὸ τέτον, ἐν Κεϋλάνῃ καὶ ἤρξαντο τῆς πωλῆσεως τοῦ ἐμπορεύματος αὐτῶν, ὀλοκληροῦ τῆς ἐργασίας διεξαγομένης ὑπὸ γυναικείων χειρῶν. Αἱ κυρίαι αὗται ἔχουσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν γυναῖκας ἀναμειγνύσας τὰ διάφορα εἶδη τοῦ τεύου καὶ καταρτιζούσας τὰ δέματα ὡς καὶ γυναῖκας πράκτορας ἐν τε τῇ πόλει καὶ τοῖς ἀγροῖς. Οὐ μόνον ἡ ἐταιρία αὕτη πωλεῖ τὸ οὐσιωδὲς γυναικείον τοῦτο εἶδος πολυτελείας ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἀγροῦ, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀνάγκης δύνανται νὰ προμηθεύσῃ τῇ Κίνᾳ καὶ Ἰαπωνίᾳ τέτον καὶ κατασκευάσῃ μικτὰς ποιότητας τεύου, ἀνταποκρινομένας εἰς τὰς ἀπαιτήσεις πάσης ἰδιοτροπίας. Εἰς μόνος ὑπάρχει υἱὸς τοῦ Ἀδὰμ ἐν τῇ ἐμπορικῇ ταύτῃ Ἐδέμ, εἰς τοῦτον δὲ εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ τῆς διευθύνσεως ἐργασία. Ἡ δυσχεροστάτη διὰ τὰς ἐν τῇ ἐταιρίᾳ ταύτῃ γυναῖκας ὑπηρεσία εἶναι ἡ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν δεμάτων τὴν δυσχέρειαν δὲ ταύτην κατανακῶσι σχεδὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἐπιτεξίων ἀρρένων δδηγῶν. Ἡ ἀνὰ μίξιν καὶ ἡ γεύσις ἦσαν εὐχάριστοι ἐνασχολήσεις διὰ

τὰς κυρίας ταύτας, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἄρρενος φύλλου πελάται προσελκύονται ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν ἐπιτυχῶν μικτῶν ποιότητων καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς, ὅτε αἱ ἐπιτυχεῖς καὶ κατὰ συνέπειαν προτιμώμεναι μικταὶ ποιότητες τεύου φέρουσι καὶ τὴν ἐπωνυμίαν « Τὸ τῶν κυριῶν γνήσιον ».

Ἐκδρομὴ εἰς τὸν Βόρειον Πόλον.—Τὰ νορβηγικὰ φύλλα ἀγγέλλουσιν ὡς ὀριστικὴν ἀπόφασιν ὅτι ἡ τοῦ διδάκτορος Νάνσεν ἐκδρομὴ εἰς τὸν Βόρειον Πόλον θ' ἄρξῃται τῇ 1 ἰανουαρίου 1893 (ν. ἡμ.). ὡς μέλη τῆς ἐκδρομῆς ἐξελέξατο νεαρὸν ἀξιωματικὸν ἐν τῇ νορβηγικῇ βασιλικῇ ναυτικῇ τὸν κ. Σίγκουρδ Σικὼτ Χάνσεν, ὅστις θὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὰς ἀστερονομικὰς παρατηρήσεις, ἐμπειρὸν θαλασσοπόρον τοῦ ἀρκτικού τὸν πλοίαρχον Ι. Ἰγκαπρίγκτζεν ἐκ Τρομσός, καὶ τὸν κ. Σβερόδρουπ ὅς οὐ συνωδεύετο ὁ διδάκτωρ Νάνσεν ἐν τῇ διὰ τῆς Γροιλανδίας περιοδείᾳ αὐτοῦ. Ταυτόχροτως ἀπέπευσε πρὸς τινος καὶ τὸ ἀτμόπλοιον Κάρα, ὅπερ εἶχεν ἐφοδιασθῇ διὰ τῶν ἀπαιτούμενων ὑπὸ τοῦ σίρ Ἐρρίκου Γκόαρ Μπούθ πρὸς πλοῦν εἰς τὰ τοῦ ἐκτικτοῦ πόλου μέρη, μετὰ πληρώματος δώδεκα Σκώτων ναυτῶν, εὐμοιρούντων πείραν τοῦ ἐν τῇ Ἀρκτικῇ πλοῦ.

Ἡ λειτουργία τῶν ἰσπανικῶν διηνηροδρόμων.—Ὁ κ. Χαθῆς περιοδεύσας ἀνὰ τὴν Ἰσπανίαν, διεβίβασε τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ εἰς τὴν Σύγχρονον Ἑπεθεώρησιν. Ἰδοὺ τί ὁ κύριος οὗτος ἀναφέρει περὶ ταξειδίου διὰ σιδηροδρόμων ἐν Ἰσπανίᾳ.

« Εἶχον ἀκούσει ἄλλοτε ὅτι οἱ ἰσπανικοὶ σιδηροδρόμοι δὲν λειτουργοῦσι κανονικῶς, ὅτι αἱ ὥραι ποικίλλουσιν ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ πλείστα ἄλλα παραπλήσια· μεταξὺ ὅμως Βαρκελώνης καὶ Βαλεντίας εὗρον ὅτι ὑπῆρχεν εἰσέτι ποιά τις πληροφορία δι' ἐμὲ νὰ ἀρυσθῶ. Ἡ ἀμαξοστοιχία δὲν ἐξεκίνησε πρὶν ἢ ὁ σταματάρχης πῆχ' ὅσον καφρὲν αὐτοῦ, ἡ δὲ μηχανὴ δὲν ἐτίθετο εἰς κίνησιν πρὶν ἢ ὁ μηχανικὸς περατώσῃ τὰς ἐρωτοτρόπους αὐτοῦ ἀσχολίας. Ἄλλ' οὐδὲν εἰσι ταῦτα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἐπόμενα. Ἐν ἀναπεπταμένῃ χώρᾳ καὶ ἐν ἀποστάσει μιλίων ὄλων ἀπὸ οἰουδ' ἕποτε σταθμοῦ ἡ ἀμαξοστοιχία αἴφνης σταματᾷ. Παρετήρησα κύριόν τινα ἰππεύοντα διὰ μέσου τῶν ἀγροτικῶν τμημάτων εἶχε ριφθῇ ἐν παρακειμένῳ ἀγρῷ. Οἱ τοῦ χωρίου κάτοικοι ἐδοήθουν αὐτῷ νὰ ἐγερθῇ· εἰς αὐτῶν ἐκράτει τὸν ἵππον αὐτοῦ. Ἡ σκηνὴ αὕτη τοσοῦτον ἐφελκύσατο τὰ βλέμματα τοῦ μηχανικοῦ, ὥστε ἀνέστειλε τὴν τοῦ συρμοῦ κίνησιν ἐξ ἀπλῆς περιεργείας. Ἄλλ' ἄρα γε θὰ πιστευθῇ ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἐπιβατῶν ἐξῆλθον καὶ ἔσπευσαν πρὸς τὸ μέγα περὶ τὴν ἀνωτέρω σκηνὴν συνθροισθῆναι πλῆθος; Ἡ σκηνὴ αὕτη ἀπερρόφησε εἰκοσιν ὅλα λεπτὰ καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα ἡ ἀμαξοστοιχία ἔμεινεν ἀκίνητος πρὸς μεγάλην ἀναμφιβόλως χαρὰν πάντων ἐξαιρέσει ἡμιτείας δωδεκάδος Ἀγγλων, ἐν οἷς καὶ ἐγὼ μετὰ δύο Ἀμερικανίδων. Ἐπῆλθεν ἐπὶ τέλους ἡ νύξ, ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἶχον ἀνάπαυσιν· διότι αἱ τῆς πρώτης τάξεως ἀμαξίαι οὐ μόνον ἦσαν πλήρεις ἀλλὰ καὶ ρυπαραί. Μεταξὺ ἡμῶν εὐρίσκετο ὁ ἐπίσημος ὑπάλληλος, ὅστις πρὸς τῇ στολῇ αὐτοῦ ἔφερε καὶ θρησκευτὸν σάκκον μετὰ τοῦ κυνηγετικοῦ ὅπλου. Ἀφοῦ ἐπεθεώρησε τὰ εἰσητήρια ἐπεδόθη εἰς τὸν ὕπνον· κατὰ τὴν αὐγὴν ἐγερθεὶς ἤρξατο ὁμιλῶν μετὰ πολλῆς τῆς ὀρέξεως. Εἶτα ἀπαθῶς εἶπεν εἰς τοὺς ἐκπλήκτους ταξειδιώτας ὅτι μολοντί ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ εἰσητήρια ἐπὶ πεντήκοντα ἔτι μίλια, θὰ ἐξήρχετο ὁμως ἐν τῇ πλητιστέρῳ σταθμῷ θὰ ἐπεδίδοτο εἰς κυνηγεσίας ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς Σιέρρα Μορένας καὶ θὰ ἐπέβαινε τῆς ἐπιστρεφούσης κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἀμαξοστοιχίας! Πάραυτα ἀνασταλείσης τῆς κινήσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας, ὁ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος ἀπαιρέτησεν ἡμᾶς εὐγενῶς, ἐκβάλλων τὸ τῆς ὑπηρεσίας πιλίκιον αὐτοῦ, ἐξῆλθε μετὰ τοῦ κυνηγετικοῦ αὐτοῦ ὅπλου καὶ τοῦ σάκκου καὶ ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ἡμῶν.

Πάραυτα ἐτόλμησα νὰ ἀποδοκιμάσω τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. Ἰσπανός τις συμπαθητικῶς ἐκίνησε τοὺς ὄμους, ἀλλ' ἐξεπλάγη ὅτε ἐγένετο λόγος περὶ δημοσιεύσεως τοῦ ἀνεκδότου τούτου. Πάραυτα ἐξετίμησα τὴν κατάστασιν. Ἡρθάνθη δ' ὅτι τὸ ἐπιτιμητὰ ὑπάλληλον διασυνεδίζοντα ἐν Ἰσπανίᾳ θὰ ἦτο ταῦτον πρὸς τὸ « ἀποστερῆσαι τὸν πτωχὸν τοῦ ζῆθου αὐτοῦ » ἐν Ἀγγλίᾳ. Κατέπνιξε τὰς περὶ τοῦ ὀρθοῦ ἀρχὰς μου, κατήλθον εἰς τὸ αὐτὸ καὶ οἱ περὶ ἐμὲ Ἰσπανοὶ ἐπίπεδον τῶν σκέψεων καὶ ἐτήρησα σιγὴν.